

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 3.

V Ljubljani 1. marca 1884.

Leto XIV.

Mati.

Ajaj, ajaj, sinek zlati,
Sanjaj, sanjaj presladkó;
Saj bedi pri tebi mati,
Trudno ni še njé okó!

Sinek, ti si misel moja,
Skrb jedina moja si!
Kakšna bo bodočnost tvoja?
Bo osoda mila ti?

Kakšno tvoje bo življenje,
Bo veselo al' grenkó?
Beš prenašal li trpljenje
Voljno, moško in krepkó?

In také jaz premišljam,
V sanjah ziblješ ti se vže;
K Bógu roki pa dvigavam,
Molim, prosim, sín, za té:

„Oče večni! zri na njega,
Kaži njemu pravi pót;
Čuvaj dete moje zléga,
Čuvaj ga skušnjav in zmót!“ —

Ajaj, ajaj, sinek zlati,
Sanjaj, sanjaj presladkó!
Saj bedi pri tebi mati,
Moli zate prisrčno.

Miljenko Devojan.

Ilija Muromec.

(Ruska pripovedka. Poslovenil Fr. Hubad.)

Pri slavnem mestu Muromu, v selu Karačarovem, živel je kmet Ivan Timofejevič. Imel je ljubega sina Ilijo Muromca. Ali sin ni mogel hoditi. Sedel je polnih trideset let, ker ga nogi niste mogli nositi. A po božjem povelji prideta dva romarja, stopita pod okno in prosita milostinje. Ali Ilija njima govori: „Brata! pridita k meni v hišo; vsega imamo dosti.“ Romarja mu odgovorita: „Vstani sam!“ „Že trideset